

100,000 Kr. til aandsbøge; der vil blive mange Hundreduitinder dertil efter min Mening. Jeg beder altsaa om, at man ikke vil blive staaende ved Forslaget under Nr. 46, men tage det helt ud. Forsorgen for disse Børn vedkommer ikke det offentlige Fattigvæsen, det vedkommer det offentlige udenfor Fattigvæsenet, enten de ere hjemme eller ude, enten de ere paa Anstalterne eller ikke, og at Forældrene lige over for dem i ethvert Fald ikke faa større Forpligtelse, end de have lige over for de raske Børn. — En enkelt Bemærkning til § 62 tillader jeg mig at gøre, det er en ren formel Bemærkning. Efter det ærede Flertals Forslag under Nr. 54 vil Kjøbstadernes Folketal komme til at staa to Gange efter hinanden, hvis det skal nøjagtig indføres i Loven, og det var dog vel aldrig værd.

Med Hensyn til det meget omtalte Kapitel VII vil jeg tillade mig nogle Bemærkninger; det er angaaende Understøttelser under særlige Forhold. De statistiske Oplysninger om denne Sag skal jeg lade ligge. Efter hvad vi hørte i forrige Møde og nu have hørt i Dag, ere vi jo klare over, at disse statistiske Oplysninger i Virkeligheden ikke ere det Papir værdt, hvorpaa de ere skrevne, men der er sagt. (Indenrigsministeren: Jo, lidt mere!). Nej, de ere vilddedende i Stedet for vejledende. Man gaar i Blinde baade med Hensyn til Antallet af Personer, og hvilke Beløb der her er Tale om at anvende. Men jeg vilde gerne gøre en Bemærkning med Hensyn til den Slags statistiske Oplysninger, som vi faa. Jeg har engang før gjort en saadan Bemærkning om nogle lignende, om ikke saa stavanagtige faa dog i lige saa høj Grad uhyldbestjørende statistiske Oplysninger til et andet Forslag, som der ogsaa har været gjort meget Væsen af i Nr. Derfor vil jeg gøre en almindelig Bemærkning med Hensyn til saadanne Oplysninger. Jeg kan ikke nægte, at jeg finder, at det er rigtigt og smukt, at Administrationen og Rigsdagen her have staaet i et saadant Forhold til hinanden med Hensyn til denne Sag, at naar et Rigsdagsudvalg har ønsket mere almindelige Oplysninger om Forhold vedrørende Lovforslaget, har, som det i Reglen har været Tilfældet, Administrationen søgt at give Oplysninger ved at paalægge sine underordnede, deriblandt Kommunalbestyrelserne, at gøre Rede for Spørgsmaalene, men for at denne Praxis ikke skal synke ned til det rent latterlige, tror jeg, at baade Administrationens ansvarlige Chef, den vedkommende Minister, og det vedkommende parlamentariske Udvalg maa sørge for at have

Spørgsmaalene saaledes stillede, at naar de besvares rigtigt, oplyse de noget vedkommende det paagældende Forhold. Jeg kan ikke skønne rettere, end at det er en simpel Fordring til et Udvalg, der er delegeret af Folketinget til specielt at behandle en Sag og handler paa Folketingets Vegne, at det, naar det vil sætte et saadant Maskineri i Gang gennem Ministeren som samtlige Kommunalbestyrelser og deres Medhjælpere i Fattigsager, eller i hvilken Anledning det nu er, og benytte Kommunallovens Bestemmelser i den Henseende, er fuldt klart over, at hvad der spørges om kan blive behøft og have Betydning, og jeg mener, at det ikke er en Skam for noget parlamentarisk Udvalg, men tværtimod en Ære, at det, naar der er Forhold, som det ikke selv forstaar, søger Vejledning hos kyndige Mænd uden for Udvalget og uden for Rigsdagen om det fornødne, og til saadanne statistiske Spørgsmaal hos særlig statistisk kyndige Folk, for at man kan stille Spørgsmaalene saaledes, at man bestemt kan faa dem besvarede, eller at man først gjør det efter en Forhandling med vedkommende Minister, der atter kan søge Raad hos sine sagkyndige, for at Spørgsmaalene kunne foreligge saaledes rent upartisk formede og saaledes besvarede, at der kan fremkomme et Resultat, som vi, der tage Del i Behandlingen af Stoffet, fra alle Sider kunne glæde os ved. Jeg har gjort en saadan Bemærkning ved en tidligere Lejlighed, men jeg gør den igjen her, fordi det her er i særlig Grad paatrængende at gøre den. Jeg tror, at den ærede Minister har her sagt: Det er Praxis, jeg lader staa til, det er gale Spørgsmaal, men ud med dem, jeg gør mig ingen Betænkelse ved at ulejlige samtlige Sogneraad, der staa under min Kommando, i den Henseende med at besvare de Spørgsmaal. Jeg tror, at det kunde forlanges af Indenrigsministeren, at han, inden han udsendte dem, skulde have forhandlet med Udvalget, ligesom vi af det delegerede Udvalg kunne forlange, at det havde gjort, som af mig omtalt. Jeg vil ogsaa, belært af tidligere Erfaring, sige, at jeg intet vilde have imod, om der i vor Forretningsorden blev indsat en Bestemmelse om, at et Udvalg, der ønskede Oplysninger i et saadant Omfang, at samtlige kommunale Myndigheder skulde sættes i Virksomhed, skulde fremsætte Forlangendet saaledes, at det gik gennem Tingets Beslutning, inden det gik videre.

Der er her tre Klasjer af Forslag til denne § 64. Højre har i Forslagene under Nr. 57 og 58 begrænset Ministerens Betingelser. Jeg erkender, at Redaktionen bliver afsnappet og ikke mindre klar, end den nu